

[Kent Kirk]

taget en politisk vurdering fra en ministers side, som gik ud på, at det papir duede ikke, eller har man vurderet, at det godt kunne bruges som rådgivning til kollegerne i regeringen?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der er foretaget en politisk vurdering af papiret, da det blev givet til den pågældende minister. Ministeren har resolveret, at det ikke var anvendeligt og ikke var udtryk for regeringens politik, og det er jeg ganske enig med den pågældende minister i.

Thor Pedersen (V):

Et kort supplerende spørgsmål til statsministerens sidste svar. Jeg spurgte tidligere: Er papiret videresendt til andre ministerier, hvis det har fået prædikat af at være uanvendeligt? Er det sådan, at statsministeren kan sige her og nu, at papiret ikke blev videresendt til andre ministerier, eller har det været tilfældet?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Efter hvad der er oplyst til mig, er papiret også tilgået andre ministerier, men det er sket på ministerens foranledning.

Formanden:

Mikrofonen var vist ikke sluttet til hele tiden, men jeg håber, at svaret gik igennem. . . ? Det gjorde det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 390

4) Til *statsministeren* af:

Jørgen Estrup (RV):

»Vil statsministeren oplyse baggrunden for, at Udenrigsministeriet under den foregående regering fortrolighedsstemplede oplysninger af væsentlig betydning for vurderingen af iranske asylansøgere ansøgninger?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge dagbladet Information fra 4. februar 1993 har Udenrigsministeriet i november sidste år forsynet Flygtningenævnet med en omfattende rapport om »Issues related to Iranian asylum seekers and refugee application abroad« udarbejdet af vestlige ambassadører i

Teheran. Ved fremsendelsen blev rapporten imidlertid forsynet med påtegning, som indbar, at materialet skulle behandles fortroligt. I praksis medførte dette, at Flygtningenævnet modtog rapporten, hvorimod de advokater, som skulle varetage asylansøgernes sager, ikke fik adgang til de nye oplysninger. En række asylsager er derfor blevet afgjort på et grundlag, som ikke var bekendt for ansøgeren og dennes advokat, hvilket er i strid med grundlæggende principper i dansk retspleje og bør føre til overvejelse om genoptagelse af de pågældende sager.

Det forekommer uholdbart, at Udenrigsministeriet på en og samme tid kan formidle oplysninger af væsentlig betydning for asylsagers afgørelse og samtidig forsyne oplysningerne med en fortrolighedsklausul.

Jørgen Estrup (RV):

Baggrunden for spørgsmålet er den flid, hvormed Udenrigsministeriet stempler »Fortroligt« på de papirer, der forlader ministeriet. Det kan jo have sine gode grunde, når oplysningerne er tilstrækkelig følsomme, men det skaber unægtelig et problem, hvis de pågældende papirer skal indgå i en eller anden forbindelse, f.eks. i behandlingen af asylsager, hvor der er særlige retlige garantier, som er dybt forankrede i vort retssystem, både for den, der ansøger, og for den, der fører sagen for den pågældende.

Derfor er spørgsmålet specielt et spørgsmål til statsministeren om det uholdbare i en sådan situation, ikke mindst når man tager i betragtning, hvad der står i udlændingelovens § 55, hvor der jo netop gives sådanne garantier for asylansøgere og deres advokater.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Udenrigsministeriet har oplyst, at der til grund for behandlingen af iranske asylansøgere i et samarbejde mellem 10 vestlige ambassader i Teheran i efteråret 1992 blev udarbejdet en ajourført udgave af tidligere års rapporter om forhold vedrørende Iran. Rapportens titel er »Issues related to Iranian asylum seekers and refugee applications abroad«.

Fra de øvrige deltagende landes side forudsattes det, at rapporten ikke måtte spredes uden for kredsen af sagsbehandlende myndigheder. Rapporten er følgelig ved fremsendelse